

Silvestrovská

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH AUTORŮ

PŘÍLOHA

PROSINEC 2013 *** ROČNÍK XIV *** ČÍSLO 12

Citáty inspirující:

Víno jest poezí v láhvi.

Robert Louis Stevenson

SMUTEK VE STULÍKOVĚ

Václav Franc podle Ilony Pluhařové

Pec nám spadla ve Stulíkově
Milé děti, kdopak nám ji postaví
Stulík už žádná kouzla nemá
a Silenka to neumí

Přání lidí kouzla budí,
lidská vůle, pec je v půle.
Peci, vzbud' se, vstaň,
písk!

To je sen, to je ten,
pec nám stojí celý den!

OTEVŘENÝ DOPIS

Vážená televize,

chtěli bychom Vám s manželkou velmi poděkovat za krásný divácký zážitek, který jste nám připravili při sledování nového seriálu. Vysílali jste jej na přelomu června a července tohoto roku. Seriál nás zaujal již od prvních dílů, především se nám líbilo, že se neodehrává jen na jednom místě jako jiné seriály, např. v nemocnici. Tady se děj přeléval z běžné banky do koupelny, kde hlavní hrdinka pečuje o své zuby. Nebo třeba na zahradě, kde to sice chvíli smrdí, ale jen co přijde sedm trpaslíků a je po zápachu, navíc náš bazén září čistotou nebo ten pán, co si myje jenom jednu půlku hlavy. Prostě je radost se dívat. Manželka vždycky čeká až na obrazovce bude ten svalovec, co používá osvěžující parfém po holení se třemi břity. Přiznám se, že já mám raději to auto, do kterého se pohodlně vejde celá rodina a potom taky tu slečnu na pláži v Chorvatsku, jak pije tu dobrou vodu, co jí nemají v restauraci, jak se v ní scházejí Moraváci a zpívají si „z Hradišťá ...“

Jen se s manželkou dohadujeme, jestli se Vám občas nestane, že pustíte omylem díl, který jsme už viděli, ale moje žena tvrdí, že já mám jenom sklerózu a v televizi pouštějí jen opakování děje z minulého dílu.

Přejeme Vám hodně stejně povedených seriálů a chceme se zeptat, kdy uvidíme druhou řadu, protože jsme zatím v programu od neděle 7.července, kdy šel poslední díl 1.řady, nic dalšího nenašli.

Pokud můžeme jen malou připomínku ke krásnému seriálu, nějak jsme nepochopili, proč mezi jednotlivými díly dáváte nějaký blbý tenis!

Marie a Jan Jelimanovi
Blboňov 9

P.S. Jen pro pořádek uvádíme, že seriál se jmenuje Wimbledon!

Dana BERANOVÁ:

NIKDY NEMĚŇTE SVŮJ SUPERMARKET

Pod nátlakem okolí jsem se rozhodla, že po letech nakupování v nejmenovaném supermarketu, který už prý vůbec není super, začnu chodit nakupovat jinak.

Protože mě nakupování ani v nejmenším nebaví, omezila jsme tuto činnost na jedenkrát týdně, což při počtu čtyř členů rodiny znamená narvat košík až po okraj, následně všechno přetahat na pult, z pult znovu do tašky.

Vjela jsem do nového nákupního centra a unesena jinými regály i jiným zbožím jsem odbíhala k pultům a snášela do zatím poloprázdného košíku.

Jakmile jsem si odškrtala položky v podseznamu ovoce zelenina, vyrazila jsem dál, rozhlížejíc se na všechny strany kde asi mají zeleninu nakládanou.

„Paní, paní“ uslyšela jsem za sebou hlas. Otočila jsem se. Velmi rychle se ke mně blížila starší paní, s hůlkou v ruce a zoufalým výrazem v očích. Nasadila jsem úsměv takřka profesionální. Se starými lidmi přicházím v práci do styku denně a troufám si říct, že to s nimi umím.

„Co byste potřebovala?“ obracím se vlídně ke staré ženě.

Její pohled už nebyl ani trochu zoufalý spíš rozčilený až nepřičetný.

„Vy, vy...“ několik nádechů a pak to přišlo. „Vy jste mi ukradla košík!“ zahřímala osoba na celý obchod. Zmateně jsem se podívala ke svému košíku a opravdu. Namísto cibule, ředkve a brambor tam byly dva zlevněné banány a kabelka staré dámy.

„Omlouvám se, spletla jsem si košíky,“ vykoktala jsem a rychle opustila odcizený košík i celý prostor s ovocem a zeleninou.

Pokračovala jsem přes nápoje, mléčné výrobky a pečivo až konečně ke kasám.

Trochu zadýchaně jsem položila na popojíždějící pult poslední produkt, když mě prodavačka upozornila: „Tu zeleninu musíte zvážít.“

„Aha, ano, já zapoměla,“ chtěla jsem ještě dodat, že v mém bývalém marketu se to nemuselo, ale tak jako se nedoporučuje vyprávět novému příteli, že váš bývalý měl větší bicepsy, výplatu i auto, i toto jsem zavrhla jako netaktní a běžela k samoobslužné váze.

Než jsem našla obrázek odpovídající mému zboží, ozvala se od kasy, kterou jsem tak hezky zablokovala, rána. Taška i se št'ávou, kterou jako správná ekologicky smýšlející bytost kupuji ve skle, se zřítíla na zem.

Vrátila jsem se statečně i se zvažovanou zeleninou a s díky přijala od prodavačky roli papíru. Utřela jsem jen to nejnnutnější, tašku i se šťávou crčící na zem jsem vrazila do košíku, k tomu narvala všechny ostatní potraviny taktéž sladké od šťávy a po zaplacení se co nejrychleji ubírala k východu. Zamířila jsem do míst, kde vždycky nechám svůj modrý opel corsa. Už z dálky jsem mačkala dálkový ovladač, abych co nejdříve mohla skrýt nákup do útrob kufru. Tentokrát mi ale autíčko neodpovědělo přátelským zablikáním.

Postavila jsem se k němu a opakovaně zuřivě mačkala. Šťáva z tašky tekla do košíku a poznačovala nejen všechny věci v něm, ale i místo, kde jsem stála.

„Že by vybitá baterka?“ objevil se vedle mě mladý muž. V jeho očích jsem bohužel spíš než snahu o seznámení viděla soucit.

Ještě jednou jsem několikrát zmáčkla dálkové ovládání a zalomcovala kufrem, když jsem si všimla zcela neznámého interiéru.

„Ne,“ odpověděla jsem popravdě. „Baterka dobrá, ale auto cizí.“

Václav FRANC: STÁVKA PODLE PREMIÉRA

„Stávka, která omezuje svobodu ostatních, omezuje jejich práva, je nevhodná v demokratické společnosti,“ přiznal pan premiér Nepohoda.

„Myslíte si tedy, že by odboráři měli zvolit nějakou vhodnější formu protestu,“ mhouřila oči mladá redaktorka a vzhlížela k panu premiérovi jako ke svatému obrázku při procesí do Vambeřic.

„Podívejte se, já uvedu příklad. Tak moje manželka často vaří rajskou omáčku, kterou já k smrti nerad, ale protože nechci omezit právo manželky, kterou velmi miluji, nechci ji omezit v právu vařit rajskou. Ale zároveň vždycky, když se koupu a mám puštěny oba kohoutky na maximum, vykřikuji svobodně svoje názory: DOST BYLO RAJSKÉ! CHCI KOPROVKU!“

„Tak to je krásný příklad,“ pochvalovala si redaktorka. „Myslím si, že z vás by si odboráři měli vzít příklad a vše by v naší zemi jen kvetlo. A pomáhají vaše protesty?“ zeptala se naivka redaktorka.

Zazvonil mobil.

„Pardon,“ řekl premiér a podíval se na displej aparátu.

„Obama? Putin? Baroso?“ tipovala třikrát redaktorka.

„Ne, moje manželka,“ úsečně odvětil k redaktorce premiér a rozzářil se jako sluníčko. Na tváři se mu usadil úsměv: „Ano, miláčku, zrovna jsem o tobě mluvil.“

„Ano, přijedu brzy, to víš, jen co ještě dokončím rozhovor a jsem u tebe, pa, pusu!“

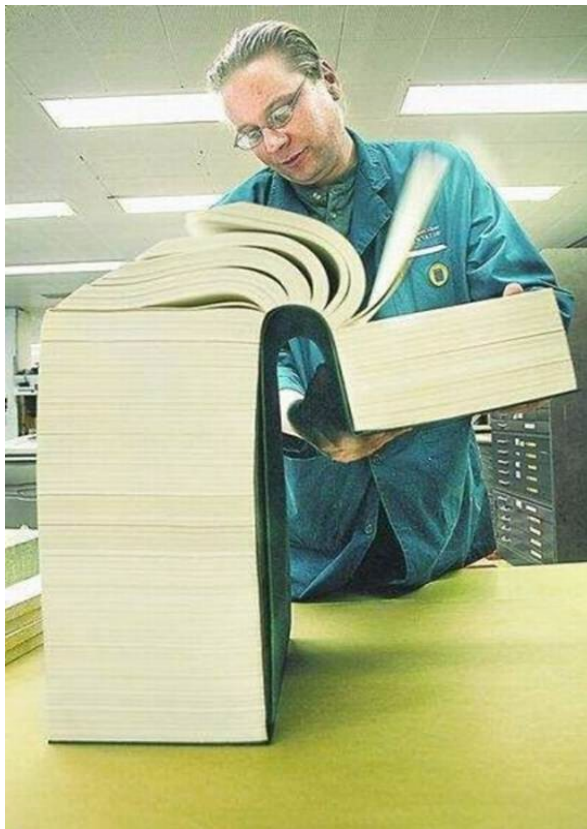
„Co že? Samozřejmě, už se těším na moji milovanou rajskou!“ pokrřivil úsměv pan premiér a hovor ukončil.

„A pomáhají vaše protesty?“ zeptala se ještě jednou nechápavá pracovnice médií, ale po chvilce přece jen dodala, když viděla, jak její opakovaná otázka premiéra nepotěšila: „Takže ty vaše protesty ... vlastně, děkuji vám za rozhovor a přeji dobrou chuť!“

PŘÁVĚ VYCHÁZÍ !!!

Upozorňuji všechny, že na knižních pultech se objevil 1. díl publikace - "Jak pochopit vlastní manželku!"

Doporučuji ji přečíst všem mužům !!!

Zlata ZÁKOUTSKÁ: ZNÁTE VESNIČKU U JIČINA

1. Znáte vesničku u Jičína?

Je čistá úpravná, všem je milá.

Lidé se tam mají rádi,

Jsou dobří, veselí – kamarádi.

2. V hospůdce sejdou se na pivíčku

proberou fotbal i političku,

(: jsou na všechno odborníci

jeden přes druhého má co říci. – chachá.)

3. A když decibelů už je tam moc,
tak přijdou manželky jim na pomoc:

„Nech už, táto, toho píva,

pojď domů, čeká tě práce jiná!“

4. Lopota hotová, podojeno,

krmení na ráno připraveno,

(„postýlka je rozestlaná,

budem se milovat až do rána)

5. Kohouti v celé vsi kokrhají,

člověka budí a spát nedají.

(: Koně dupou u ohrady,

slepice kďákají – den je tady:)

6. Vesnice naše je všude známá,

rodáky významné své uznává.

Na pamětní desce šedé

Francovo jméno brzy přibude.

7. Tak si tu písničku opakujte

a jméno ŘEHEČ – si pamatujte!

Řeheč, Řeheč – od řehtání

(: písnička naše je k pousmání – chachá:)

P.S. Zpívá se na nápěv lidové písně „Plavala husička po Dunaji.“

Václav FRANC: V-KARTY

Ministryně práce a sociálních dávek přišla s novým návrhem na vyplacení důchodů a sociálních dávek vůbec. Návrh přinese obrovské úspory. Všichni potřební dostanou zdarma (vidíte, jak je naše vláda štědrá a co všechno dělá pro naše spoluobčany!), nejpozději do 14 dnů tzv. V-KARTY, to znamená výherní nebo, jak je slangově přezdívají důchodci „Viktorky“. Jen upozorňuji, že to je možná i proto, že se paní ministryně jmenuje Viktorka Splavová. Bohužel někteří důchodci, kteří nepochopili geniální nápad velké političky, tvrdí, že se zbláznila jako její jmenovkyně ze známého románu Boženy Němcové.

Od prvního dne následujícího měsíce dojde k zastavení vyplacení všech dávek, ale potřební se zúčastní každý den losování loterie. Bude ji v podvečerních hodinách před hlavní zpravodajskou relací přenášet přímo naše veřejnoprávní televize. Losování se budou účastnit významné VIP osobnosti jako například dvanáctá vicemiss Irma Krásná - Vyvinutá nebo vítěz turnaje Grand Prix Long Lhota v golfu Joseph Ždiblíček.

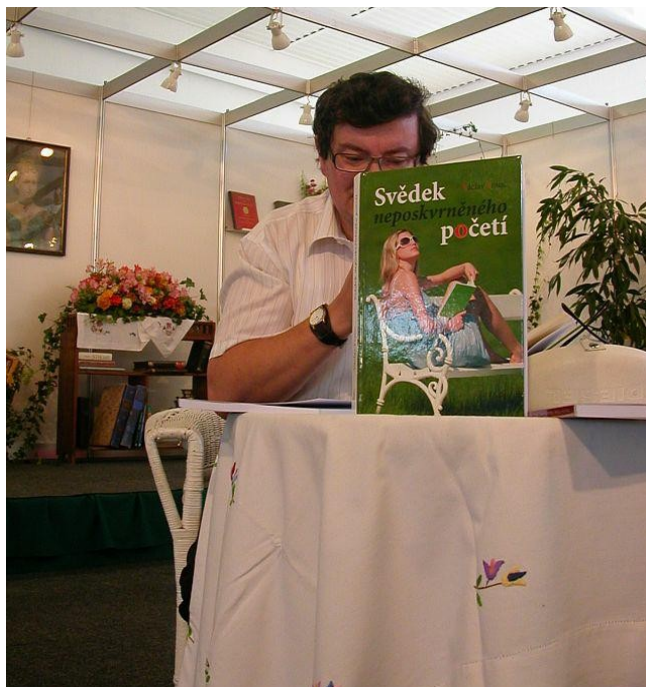
Každý den bude vylosováno deset šťastných výherců, kterým bude vyplacen jejich měsíční důchod. A jeden výherce potom získá prémii tisíc korun navíc jako bonus. Podotýkám ovšem, že tato částka bude zdaněna podle platných předpisů.

Výhodou hry je, že důchodce vyhraje třeba několikrát za měsíc, takže se jeho šance na spokojený život po celoživotní dřině výrazně zvýší. S těch neúspěšnějších se dokonce v krátké době můžou stát multimilionáři. Návrh předpokládá, že si koupí i nějakou tu vilku třeba někde v Portugalsku a budou si svůj důchod a stáří krásně užívat. O takových jistě přinese reportáž naše nejen veřejnoprávní, ale jistě i některá z komerčních televizí.

V-KARTY podpořila například i pohřební společnost Převozník spol.s r.o. Těm méně úspěšným hráčům dokonce nabídla, že jim přednostně vypraví důstojný pohřeb, pokud vstoupí do jejich pilíře s měsíčním vkladem pouhých 500 korun, a pokud se například více důchodců rozhodne pro hromadnou sebevraždu, poskytne i výhodné množstevní slevy až 15 procent.

Nejdůležitější je, že státní rozpočet bude opět v kladných číslech a žádná krize si na nás nepřijde. Ministryně Viktorie Splavová navrhla všem svým podřízeným, především však jejímu náměstkovi Janu Naťovi, odměny v řádech desítek miliónů, protože, jak svoje rozhodnutí zdůvodnila, „někteří makali na V-KARTÁCH 24 hodin denně a někdy i déle jako velbloudi“.

V-KARTY pochválil i premiér, neboť prý, když stát nemůže zajistit všem chleba, tak dává lidem aspoň hry.

Václav Franc vystupuje jako svědek v kauze bývalé poslankyně (bohužel nemůžeme jmenovat, protože má imunitu). Jedná se o kauzu v odborných kruzích známou jako „neposkvrněné početí“. Svoje poznatky z případu shrnul v knize, za kterou se na fotografii schovává. Asi se obává, aby se ze svědka nestal obžalovaným, protože, jak jsme se dozvěděli z místního transfuzního oddělení, Franc už nemá vůbec žádnou imunitu!

BIS. Jan Šťoural, StB

KOBRA – Silvestrovská příloha

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 14. Číslo 12. Prosinec 2013.

(5. prosince 2013)

www.ikobra.cz

Veškeré informace nelze brát vážně!